Nr. 64. Należytość pocztową uiszczono gotówką. Środa, 29 Marca 1922. Rok 112.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 1-ej popołudniu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.
Biura Redakcji i Ekspedycja ul. Chorążczyzna 31. Administracja ul. Podwale 3. — Egzemplarze gazety do nabycia w Ekspedycji ul. Chorążczyzna 31, w biurze dzienników **S. Sokołowski i Ska** Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować.
Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — Konto P.K.O.Nr.141.690.
Telefon Redakcji Nr. 178. — Telefon Administracji Nr. 73.

Cena egzemplarza w miejscu i na prowincji **20 Mk.**

PRENUMERATA:

	miesięcznie
we Lwowie bez dostawy	440— Mk
we Lwowie z dostawą	500— Mk
z przesyłką pocztową w Polsce	500— Mk
z przesyłką pocztową w innych państwach	650— Mk

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej", Lwów, ulica Podwale 3, w godzinach od 8—2 i 5—7 i biuro S. Sokołowski i Ska, ulica Jagiellońska 7.

Problem dzierżawy kolei.

Zastraszające niedobory na kolejach państwowych stanowią trudny do rozwiązania problem; według ustawy o środkach uzdrowienia państwowej gospodarki skarbowej (art. 5.) ma być wzięte pod rozwagę ich wydzierżawienie.

Zarzuty podnoszone przeciw etatyzmowi znalazły u wszystkich trzeźwo patrzących pełne uznanie i będą zapewne przy rozpatrywaniu sprawy wypuszczenia z rąk państwa rozmaitych przedsiębiorstw główną odgrywały rolę.

Koleje państwowe są ze wszystkich przedsiębiorstw państwowych największem i najważniejszem ze względu na ich znaczenie dla samego państwa i na ich zadania w kulturalnem i gospodarczem życiu społeczeństwa. Stąd niektóre państwa objęły koleje w swój własny zarząd, aby gospodarkę na nich oddać wyłącznie na usługi państwa i ogółu. Korzyści z upaństwowienia kolei płynące dla gospodarstwa społecznego mają bowiem swą wartość, przewyższającą znacznie ewentualne niedostatki wynikające z ciężkiej administracji państwowej.

W czasach normalnych, przedwojennych wyniki, które osiągano przy systemie kolei państwowych, były też dodatne i korzystne.

Wskrzeszona Polska zastała we wszystkich trzech zaborach główne linie kolejowe w ręku państwa; stąd też naturalnem było, że zarząd ich objęło państwo i samorzutnie zorganizowano państwowe władze kolejowe.

Dzisiejsza jednak chwila nadzwyczaj poważna dla finansowego położenia państwa wymaga wszechstronnego zastanowienia się nad środkami sanacji bilansu kolejowego, a w tym celu w pierwszej linji rozważenia powodów dotychczasowych niedoborów na kolejach państwowych.

Przyczyn biernego budżetu państwowego w dziale kolejowym, należy szukać w okolicznościach kilku kategorji.

Pierwszą stanowią wyjątkowe okoliczności, spowodowane czteroletnią światową wojną, — a więc zniszczeniem kolei i zupełnem ich wyczerpaniem, następnie potrzeba przystosowania sieci kolejowej, pochodzącej z 3 zaborów do celów i zadań obecnych i koniecznością nowego zorganizowania polskiego kolejnictwa, — obejmującego 18.300 km. linji. W budżecie Ministerstwa kolejowego na rok 1921 przewidziano wydatek na odbudowę zniszczonych wojną kolei okrągło 1.5 miliarda mp., na zakupno taboru przeszło 7.6 miliardów mp., na przebudowę i uzupełnienie istniejącej sieci 1.4 miliarda mp., na wydatki połączone z nowem zorganizowaniem 375 miljonów mp. — Ostatnią sumą są objęte wydatki na utrzymanie komisji repartycyjnych w Wiedniu i w Berlinie. Łącznie wydatki te w kwocie preliminowanej 10.875 miliardów mp. nie stanowią wydatku eksploatacyjnego, lecz mają charakter nadzwyczajny i inwestycyjny.

Wydatki te w przyszłości nie powinny obciążać w swych sumach kapitałowych budżetu państwowego, lecz winne być pokryte z kredytów pożyczkowych, na spłatę w długim szeregu lat rozłożonych.

Jakkolwiek preliminarz budżetu na rok 1921 nie może stanowić realnych dat, to przecież nie rozporządzając innemi dla przedstawienia obrazu całości nadmienia się tu, że do powyższej cyfry 10.875 miliardów mp. należy dodać kwotę 49 milionów mp. preliminowaną na renty wykupna, — dzierżawy i dopłat gwarancyjnych kolei prywatnych, tak, że właściwe wydatki eksploatacyjne z ogólnych preliminowanych na 42 miliardów mp. redukują się na 31 miliardów mp., a niedobór eksploatacyjny na 5 miliardów mp.

Do drugiej kategorji przyczyn, które spowodowały w ubiegłych 3 latach niedobory ruchowe, należą stosunki i warunki ruchu kolejowego, wy-

(Ciąg dalszy na str. 2).

Układ Polski z państwami bałtyckiemi.

UKŁAD POLSKI Z PAŃSTWAMI BAŁTYCKIEMI.

W Warszawie ogłoszono tekst tego układu: Opiewa on: Minister spraw zagranicznych Estonji p. A. Piip, minister spraw zagr. Finlandji p. R. Holski, prezydent ministrów i minister spraw zagr. republiki łotewskiej p. Z. Meyerowicz i p. K. Skirmunt, Minister spraw zagran. Rzpltej Polskiej zebrawszy się na konferencji w Warszawie dnia 13. marca 1922 r. na skutek zaproszenia rządu polskiego i zgodnie z decyzją konferencji w Helsingforsie z dnia 29. lipca 1921 r. pragnąc stwierdzić wspólność ich wzajemnych interesów politycznych i gospodarczych, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł 1-szy: Rządy reprezentowane na konferencji w Warszawie potwierdzają wzajemne uznanie traktatów pokojowych — które zakończyły stan wojenny w dniu 2. lutego 1920 r. pomiędzy Estonją a Rosją, w dniu 11. sierpnia 1920 r. pomiędzy Łotwą a Rosją, dnia 14. października 1920 pomiędzy Finlandją i Rosją, w dniu 13. marca 1921 pomiędzy Polską z jednej strony, a Rosją, Ukrainą i Białorusią z drugiej strony.

Art. 2. Rządy reprezentowane na konferencji w Warszawie zobowiązują się nie zawierać żadnych układów, któreby były wymierzone w sposób bezpośredni albo pośredni przeciwko jednemu z tych państw.

Art. 3. W celu zupełnego wyjaśnienia ich stosunków wzajemnych i dla zapewnienia im szczerości, każdy z rządów reprezentowanych na konferencji będzie zobowiązany bezzwłocznie podać do wiadomości tekst traktatu, któryby zawarł z jednem lub kilku państwami trzeciemi.

Art. 4. Rządy reprezentowane na konferencji zobowiązują się rozpocząć kroki celem zawarcia ze sobą traktatów i konwencji administracyjnych i gospodarczych.

Art. 5. Państwa, w których znajdują się mniejszości narodowe, należące do rasy liczebnie przeważającej w jednem z pozostałych państw umawiających się, gwarantują tym mniejszościom wszystkie prawa.

Art. 6. Państwa reprezentowane na konferencji postanawiają wspólnie załatwiać zapomocą środków pokojowych wszelkie spory i zatargi wynikłe pomiędzy ich państwami. We wszystkich sprawach większej wagi przekażą one spór do polubownego załatwienia wybranym za wspólną zgodą państw zainteresowanych specjalnym sądom rozjemczym, albo międzynarodowemu trybunałowi sprawiedliwości.

Art. 7. Państwa reprezentowane na konferencji warszawskiej oświadczają, że jeżeli jedno z nich będzie napadnięte bez dania do tego powodu, zachowają one postawę życzliwą w stosunku do państwa napadniętego i natychmiast porozumieją się co do środków, jakie trzeba będzie przedsięwziąć.

Art. 8. Układ niniejszy zawarto na lat 5 — licząc od dnia złożenia ostatecznej ratyfikacji. Będzie on przedłużany milcząco z roku na rok z prawem wymówienia na 6 miesięcy.

Art. 9. Układ niniejszy będzie ratyfikowany i dokumenty złożone w ministerstwie spraw zagranicznych w Warszawie.

Sporządzono w Warszawie w czterech egzemplarzach, dnia 17. marca 1922 r. — Podp.: Skirmunt, Piip, Holski i Meyerowicz.

wołane dwuletniemi wojnami, które Polska bezpośrednio po swem wskrzeszeniu bez poprzedniego przygotowania odpowiedniego prowadzić musiała.

Następnie tak, jak w każdej dziedzinie gospodarczej, tak i na polu kolejnictwa poważną przyczyną niedomagań są stosunki walutowe, wskutek których wydatki osobowe i rzeczowe cyfrowo wzrosły do zawrotnych kwot, wykluczając równowagę budżetową, a to tem bardziej, że przystosowanie stawek taryfowych i przewozowych do cyfr wydatków stanowi błędne koło. Obecnie komisja dla walki z drożyzną postanowiła obniżyć taryfę przewozową dla artykułów pierwszej potrzeby.

Ustawa o 8 godzinnym dniu pracy odbija się również niekorzystnie na kolejach, pomimo, że ustawa ta ze względu na charakter służby kolejowej w wielu jej gałęziach odmiennie powinna być stosowana, niż to się obecnie bezkrytycznie dzieje.

Przy reformie płac pracowników kolejowych postąpiono szablonowo bez należytej ogledności, nie wchodząc w sytuację materjalną i stosunków życiowych poszczególnych warstw tych pracowników i nie uwzgledniając rodzaju ich czynności i kwalifikacji. Obecnie strażnik, czy robotnik na szlaku kolejowym pobiera to samo lub nawet więcej, niż ukwalifikowany robotnik warstatowy, lub nawet urzędnik, robotnik użyty za hamulczego przy pociągach, więcej niż jego przełożony urzędnik-adjunkt, kierownik parowozu, więcej niż jego szef, starszy radca.

Ujemny wpływ długotrwałych stosunków wojennych na poziom etyczny oddziaływa niekorzystnie na dyscyplinę, poczucie odpowiedzialności i obowiązkowości. W związku z tem stoi arogowanie sobie przez związki pracowników kolejowych wpływu na administrację.

Administarcji kolejowej mimo upływu 6 lat dotychczas nie zorganizowano. Brak rozszerzenia zakresu działania i odpowiedzialności dyrekcji kolejowych daje się bardzo niekorzystnie odczuwać; brak decyzji z góry i celowych zarządzeń powoduje nieekonomiczną gospodarkę i niepowetowane stąd straty.

Oto ogólne i pobieżne zestawienie przyczyn, powodujących niedobory miljardowe na naszych kolejach. Przy niewspomnianym wzroście poborów płac przy wzroście ceny materiałów, a w szczególności węgla, mimo podniesionej taryfy, rok 1921 zamknięty będzie niedoborem, przewyższającym kilkakrotnie wykazany powyżej preliminowany niedobór eksploatacyjny 5 miljardów mp.

(Dokończenie nastąpi.)

Józef Skwarczyński.

Rada m. Krakowa przeciw granicy polsko-czeskiej.

Protest przeciw oderwaniu Jaworzyny.

Kraków. (Tel. wł.) Na wczorajszem posiedzeniu Rady miasta Krakowa zapadła jednomyślnie następująca uchwała: Rada miasta Krakowa uznając, że względy gospodarcze, geograficzne i etnograficzne przemawiają za bezwarunkową koniecznością korektury obecnie wytyczonej granicy czesko-polskiej, która rozcina na części niezdolne do życia dotychczasowe jednostki gospodarcze na Śląsku, Spiszu i Orawie, a w szczególności uznając między innymi wysoką wartość leczniczą dla przeważnie nizinnej Polski górzystej miejscowości Jaworzyny spiskiej zwraca się do Sejmu z usilnem żądaniem, aby niezatwierdzał traktatu polsko-czeskiego tak długo, dopóki wszystkie sprawy pomyślnie załatwione nie zostaną. Zarazem wezwano posłów Krakowa, aby sprawę tę jak najgoręcej poparli w Sejmie.

Następnie Rada miasta Krakowa uchwaliła domagać się pomnożenia mandatów poselskich z miasta Krakowa z 4 na 6 względnie rozszerzenia okręgu wyborczego krakowskiego.

Międzynarodowa konferencja sanitarna w Warszawie.

Na wczorajszem posiedzeniu międzynarodowej konferencji sanitarnej po wysłuchaniu sprawozdania delegata ukraińskiego Sijaka o akcji przeciwepidemicznej na Ukrainie trzecia komisja przystąpiła do dyskusji nad dwoma wnioskami, które stanowią program działania konferencji. Pierwszy z tych wniosków, po wyszczególnieniu dwóch metod walki z epidemją pierwszej, polegającej na wzmocnieniu środków ochronnych w pasach granicznych krajów ogarniętych epidemją i drugiej, łączącej ten sposób walki z walką prowadzoną bezpośrednio w ośrodkach epidemii na Ukrainie i Białej Rusi, wypowiada się za drugą metodą zaznaczając, że wszelkie próby ekonomicznej odbudowy pozostaną daremnemi, dopóki nie polepszy się stan sanitarny Europy wschodniej. Wniosek ten przyjęto jednomyślnie. Drugi wniosek przedstawiony przez p. Maxę, ministra pełnomocnego czecho-słowackiego ustanawia następujące zasady działania, które winne kierować wspólną pracą w celu zwalczania epidemii w Europie wschodniej: 1) Konferencja uważa, iż sytuacja sanitarna w Europie jest nadal groźną, stwierdza, że walka z epidemją wymaga wielkich wysiłków, które nie mogą być dokonane jedynie przez państwo bezpośrednio zainteresowane. 2) Wszystkie rządy Europy zobowiązują się wziąć czynny udział w walce z epidemją w Europie wschodniej. 3) Udział w wydatkach państw wchodzących w skład Ligi Narodów zostanie rozstrzygnięty na podstawie skali ustalonej przez drugie zgromadzenie Ligi Narodów. 4) Wszystkie

Ochotnicza Legja Kobiet.

(Dokończenie).

II.

Kto jest autorem, czy autorką tego cennego dziełka, o którem piszę, nie wiem. W ostatecznem uogólnieniu swej opowieści, powiada on: „Jeżeli projekt ustawy poborowej, opracowany przez M. S. Wojsk., a zawierający jakoby paragraf o przymusowej służbie pomocniczej kobiet w armji przyjęty zostanie przez Sejm, tedy dokona się rzecz wielka i siła militarna Państwa Polskiego wzrośnie w dwójnasób“.

Nie przeczę, że siła militarna Państwa rozrosła by się ogromnie. Lecz poco ma się ona wzmagać? Przecież nie w celu zaborów i ujarzmień? Autor powiada, że powiększenie siły militarnej jest potrzebne dla zabezpieczenia całości Państwa od jego wrogów. Kołłątaj już przestrzegał, ażeby w tym względzie nie polegać na samem wojsku. Wielekroć ważniejszem jest dla bezpieczeństwa Państwa, ażeby cały naród, a przynajmniej jego większość widziała w niem dobroczynną, a nie wroga sobie siłę. Stokrotnie jest ważniejszem, ażeby istniało jak najszerzej upowszechnione poczucie obywatelskie, któreby bez przymusu skłaniało do spełnienia swych obywatelskich powinności. Wypadki z ostatnich lat dały aż nadto przekonywujący dowód, że sama siła militarna nie wystarcza do ocalenia Państwa. Nie ocaliła ona, chociaż była olbrzymia, ani państwa rosyjskiego, ani państwa prusko-niemieckiego.

W powstaniu naszem 1863 r. nieraz oddziały słabsze liczbą, uzbrojeniem, wprawą wojskową odnosiły zwycięstwo pod każdem względem nad silniejszymi oddziałami rosyjskimi, co zdumiewało pisarzy rosyjskich, jak Berga, Puzyrewskiego, Gesketa, a co potwierdza jako dowódca pułkownik sztabu szwajcarskiego, Erlach. Dlaczego powstańcy zwyciężyli? Bo szli do boju z własnego popędu, z zapałem, z wiarą, że nawet śmierć ich utoruje drogę do wskrzeszenia umiłowanej Ojczyzny. A w ostatnich bojach Legja Piłsudskiego i Legja Karpacka czyż nie wzbudzały swą odwagą i sprawnością podziwienia niemieckich i austrjackich dowódców? A były to legie ochotnicze, pod względem uzbrojenia i wyszkolenia nie mogące się równać z wojskiem regularnem obu tych państw. Jeżeli tak chlubnie się odznaczyły legje kobiece, to głównie dlatego, że były ochotnicze, że wstępowano tam z wewnętrznego pociągu, z zamiłowania sprawy, za która gotowe były nieść życie w ofierze. Pobór przymusowy nie tylko napełni armję kobiecą obojętnemi, lecz i takiemi, co gotowe wszystko wyzyskać dla własnego interesu. Wartowniczki kobiece, które przy składach i transportach nigdzie nie dopuściły do kradzieży, jakie gdzieindziej w ogromnych rozmiarach popełniano, i w ten sposób ustrzegły Skarb polski od strat miljonowych, czyż zaznaczyłyby swą wysoką moralność obywatelską, gdyby pomiędzy niemi znalazły się i złodziejki, z poboru przymusowego przybyłe? Przymus, niestety, często zło konieczne, jeżeli nie jest własnowolny, rodzi niewolnicze tylko uczucia. Doświadczenie wcale nie uczy — jak mniema autor czy autorka — że służba wojskowa zaszczepia w duszach obowiązkowość i sumienność. Zgodzić się na to można, że przyzwyczaja — a jak mówi dalej autor — do wytrwałego znoszenia trudów i zahartowania fizycznego, ależ i praca na roli i praca w przemyśle ten sam skutek osiąga.“

Kobiety niech się nie ubiegają za przymusem, więcej im szkody, niż korzyści przyniesie. Nawet uchwalona Konstytucja uważa, że przymusowa armja nie posiada dostatecznie ducha obywatelskiego i republikańskiego, albowiem nie dopuszcza jej do udziału w powszechnem głosowaniu przy wyborze przedstawicielstwa narodowego. Olbrzymie koszta, wypadłoby wyłożyć przy zdwojeniu wojska, o wiele większą korzyść przyniosą narodowi, jeżeli zostaną użyte na szkolnictwo i oświatę.

Urządźmy się — za radą Kołłątaja — tak, ażeby w chwili niebezpieczeństwa wszyscy dorośli i w pełni życia będący mogli stanąć wojskowo w obronie Ojczyzny. „Dajmy młodzieży tylko edukację żołnierską, wskrześmy popisy w naszych powiatach i województwach, ustanówmy musztry po parafjach, a w czasie potrzeby powiększymy ogromność wojska naszego do takiej liczby, jakiej okoliczność wymagać będzie“. Bierzmy przykład z Szwajcarji. Podczas mego pobytu w Thun w kantonie berneńskim nieraz przypatrywałem się ćwiczeniom wojskowym młodzieży gimnazjalnej, zorganizowanej w hufiec ochotniczy. Uczyła się ona wojskowości bez żadnego przymusu, we wszystkiem sama się rządziła, jak należy się obywatelom i republikanom.

Bolesław Limanowski.

*

Czcigodny Autor, wysoko podnosząc zalety Ochotniczej Legii i rolę, jaką odegrała, wypowiada się przeciwko powiększeniu siły militarnej na drodze przymusowej służby pomocniczej kobiet jakkolwiek nie przeczy, że siła militarna wzmogłaby się wówczas ogromnie. Podzielamy troskę Czcigodnego Autora o jak najszersze upowszechnienie poczucia obywatelskiego, któreby bez przymusu skłaniało do spełnienia obywatelskich powinności. Sądzimy jednak, że to poczucie obywatelskie najprędzej się wyrobi i najsprawniej działać będzie, jeśli młodzież płci obojga przejdzie obowiązkową szkołę ćwiczeń, która służby krajowi nauczy. To też całą siłą przekonania oświadczamy się za projektem Ministerstwa Spraw Wojskowych, który zaszczytny obowiązek obrony kraju rozciąga i na kobiety (na polu służby pomocniczej). Zaznaczamy, że mówiący o tem 69 paragraf projektu, kwestjonowany w pewnych sferach sejmowych proponuje właściwie nie przymusową, lecz ochotniczą służbę kobiet. Natomiast sfery kierownicze Legii, a między niemi i autorka broszury są przekonania, że tylko powszechność służby wojskowej kobiet odpowiada celowi. Postulat powszechności, to wprost postulat naszego bytu politycznego. Jakżeby mogło być inaczej w kraju o otwartych na oścież granicach, nad którem wisi wiekuiście groźba inwazji.

(Przypisek redakcji).

inne państwa będą wezwane do udziału w wydatkach na podstawie analogicznej. 5) Państwa, które prowadzą w swych krajach walkę z epidemją własnymi środkami, będą mogły odliczyć na ten cel wydane sumy od sumy przypadającej im w udziele. 6) Udziały mogą być pokryte przez dostarczenie gotówki, materjału lub personalu. 7) Wykonanie prac związanych z zastosowaniem przyjętych środków podlega wyłącznie organom sanitarnym zainteresowanych rządów. 8) Wykonanie rezolucji powziętych przez europejską konferencję sanitarną w Warszawie zostanie powierzone wydziałowi hygieny Ligi Narodów. W razie gdyby państwa europejskie za pośrednictwem komisji epidemicznej Ligi Narodów udzieliły pomocy pieniężnej lub innej którémukolwiek z krajów zainteresowanych, prawo użytkowania funduszów lub materjałów podlegać będzie kontroli tej komisji. Konferencja nalega, aby państwa nie należące do Ligi Narodów mogły być reprezentowane w organizacji pracy nad zwalczaniem epidemji. W głosowaniu imiennem przyjęto 7 pierwszych punktów projektu p. Maxy jednomyślnie. Delegacja rosyjska i ukraińska wstrzymały się od głosowania nad punktem 8. proponując utworzenie specjalnej komisji międzynarodowej, z której wszystkie państwa korzystałyby w równych prawach. Wniosek ten został przesłany do Rady Ligi Narodów jako rezolucja mniejszości. W końcu zaproponował delegat włoski Castellani utworzenie specjalnych kursów epidemjologicznych w Warszawie, Kijowie i Moskwie celem zapobieżenia rosnącemu brakowi personalu sanitarnego. Projekt przyjęto jednomyślnie.

Z posiedzenia Rady Ministrów.

Na posiedzeniu 27 b. m. Rada Ministrów przyjęła projekt ustawy **o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską**; projekt ustawy w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej; projekt ustawy przechodniej, wprowadzającej międzynarodową konwencję berneńską dla ochrony dzieł literackich i artystycznych; projekt ustawy o ulgowym trybie uzyskiwania stanowisk urzędniczych Prokuratorji Generalnej; projekt ustawy zmieniającej rozporządzenia komisarza generalnego Ziem wschodnich; dalej w przedmiocie rejestracji umów dotyczących sprzedaży lasów.

W dalszym ciągu Rada Ministrów uchwaliła wnioski Ministra zdrowia publicznego w sprawie kredytu na akcję przeciwepidemiczną i na dożywianie dzieci; wniosek Ministra sprawiedliwości w sprawie zmiany właściwości terytorjalnych sądów okręgowych w Włocławku i Warszawie i wniosek Ministra b. dzielnicy pruskiej o przyłączeniu gminy wiejskiej Pniowej pow. szamotulskiego do gminy miejskiej Pniewy; wreszcie projekt noweli do ustawy o osobistych świadczeniach i projekt noweli do ustawy o odpowiedzialności osób wojskowych za przestępstwa z chęci zysku.

Komunikaty Ministerstwa S. Z.

Z Warszawy donoszą: W sprawie odszkodowania za fałszywe banknoty czesko-słowackie donosi Ministrestwo S. Z., że w myśl rozporządzenia rządu czesko-słowackiego z 17. listopada 1921, ma być wypłacone właścicielom banknotów banku austro-węgierskiego opatrzonych fałszywemi stemplami czesko-słowackimi odszkodowanie w wysokości 50 proc. nominalnej wartości tych banknotów. Rozporządzenie dotyczy banknotów puszczonych w obieg w obrębie republiki czesko-słowackiej, nabytych bona fide, które zgłoszono najdalej do 11. marca br. w urzędach pocztowych, lecz które jeszcze przedtem dostały się w przechowanie urzędowe, naprzykład wskutek konfiskaty. Ministerstwo S. Z. wzywa zatem wszystkich obywateli polskich poszkodowanych w tej sprawie do bezzwłocznego zgłoszenia swych pretensji w dep. konsularnym Ministerstwa S. Z., które skieruje je do konsulatu w Pradze celem dalszego urzędowania.

*

Ministerstwo S. Z. donosi, że rząd węgierski rozporządzeniem Nr. 690/1922 z dnia 22. lutego br. Dz. Urz. Nr. 46 z dnia 25. lutego br. zobowiązał się zwrócić między 16. marca br. a 15. kwietnia br. wstrzymane swego czasu przy stemplowaniu banknotów b. austro-węgierskiego banku 50 proc. tytułem węgierskiej pożyczki przymusowej, o ile: 1) zainteresowana osoba przedłoży jedno lub kilka wydanych po ściągnięciu z wspomnianej pożyczki zaświadczeń kasowych, opiewających pojedyńczo lub razem wziąwszy na sumę nieprzekraczającą 1.000 koron. Zaświadczenia kasowe, które zawierają imię i nazwisko wpłacającego oraz jego adres, muszą być przedłożone w oryginale. Wobec krótkiego terminu, upływającego 15. kwietnia br. należy celem uniknięcia zwłoki skierować odnośne podanie wprost do poselstwa Rzeczypospolitej w Budapeszcie Zita Kyralenaut.

—o—

Ciczerin o konferencji genueńskiej.

„Izwiestja" zamieszczają wywiad z Cziczerinem w sprawie konferencji genueńskiej.

Delegacja rosyjska — zaznaczył Cziczerin — przygotowana jest na zawziętą walkę, jaką będzie musiała stoczyć w obronie swych interesów. — Ententa zwołuje konferencję rzeczoznawców w sprawach dotyczących Rosji, nie zapraszając na nią przedstawicieli samej Rosji. Dochodzą nas tylko luźne dziennikarskie sprawozdania z tych narad, lecz i my — zaznacza Cziczerin — nie możemy przedwcześnie odkrywać naszych kart. Zasadnicza postawa delegacji rosyjskiej jest jasna.

Delegacja ma bronić nienaruszalności ustroju sowieckiego, suwerennych praw Rosji i zasad ekonomicznych Rosji sowieckiej. Odstępstwo od tych zasad zagrażałoby istnieniu ustroju sowieckiego.

Obecny ustrój sowiecki — zdaniem Cziczerina — wcale nie przeszkadzą nawiązaniu gospodarczych stosunków Rosji z Zachodem, które to stosunki niezbędne są dla odbudowy Rosji i dla rozpoczęcia regularnej wymiany towarów z Zachodem. Pierwszym etapem w dziedzinie odbudowy Rosji winno być— zdaniem Cziczerina — uzdrowienie stosunków komunikacyjnych Rosji i odbudowa rolnictwa drogą dostarczenia Rosji nasion i maszyn rolniczych.

Konferencja w sprawie lotnictwa w Polsce.

Dnia 16. marca br. została zwołana w Warszawie przez Ministra Kolei Żelaznych konferencja w sprawie lotnictwa z udziałem przeszło 60 przedstawicieli Rządu, Sejmu, wielkiego przemysłu, Politechniki i zainteresowanych instytucji społecznych. Konferencję zaszczycił swą obecnością Wicemarszałek Sejmu p. Osiecki.

Po przemówieniu wstępnem, w którem Wiceminister Eberhardt zaznaczył całą wagę, jaką przywiązuje Rząd do lotnictwa cywilnego i czego się spodziewa od konferencji, przewodnictwo objął dyrektor departamentu Czapski, a referat o stanie rozwoju lotnictwa za granicą i w Polsce przedstawił kpt. Tebinka. Rozwój nadzwyczajny tego lotnictwa uzyskany został dzięki poważnym subwencjom rządów, na jakie Rząd polski posiada zbyt nikłe fundusze.

Drugi z kolei referent ppłk. Kłosowski, jeden z wybitniejszych przedstawicieli lotnictwa wojskowego, przedstawił zebranym niezwykłą dysproporcję między potrzebami wojennemi lotnictwa, a stanem zwłaszcza naszego przemysłu. Bogato ilustrowany cyframi referat przedstawił niezmierną odległość celu od środków i postawił zebranych wobec pilnych konieczności wysiłku całego narodu.

Wiceprezes Aero-Klubu ppłk. Grzędziński zobrazował związek organiczny lotnictwa cywilnego z obroną kraju. Podniesienie atmosfery lotniczej przez sport i komunikację nie jest możliwe bez propagandy i inwestycji, na które żałować pieniędzy nie należy, gdyż bez nich się nie ruszymy. Komunikacja i sport stanowią rezerwę lotnictwa, która przy największych nawet wkładach Państwa będzie mniej kosztować od lotnictwa wojskowego. Inż. Schotzman wskazał na trudność pracy lotniczej bez własnego laboratorium, obecnie bowiem Polska korzysta z pomiarów robionych we Francji. Politechnika warszawska posiada mały model laboratorjum zbudowany pod kierunkiem prof. Witoszyńskiego, lecz nie nadaje się on do realnej pracy. Prof. Taylor w imieniu Politechniki wskazał trudność znalezienia sił wykładowych oraz funduszów na laboratorja aerodynamiczne i silnikowe. Burmistrz Drzewiecki nawoływał gorąco do szerokiej propagandy. Propagandę tę podjęło według słów p. Zielińskiego czasopismo „Lot". lecz nie mając subsydjów nie jest w stanie prowadzić tej akcji na zbyt szeroką skalę. Cz. Zbierański, stary pionier lotnictwa polskiego, referował sprawę spożytkowania niszczącego się obecnie demobilu lotniczego. W końcu inżynier Arkuszewski złożył imieniem firmy Plage i Laszkiewicz 1,000.000 mk. na urządzenie laboratorium — jest to pierwsza ofiara, która pociągnie za sobą dalsze. Przy końcu zebrania przyjęto wniosek, aby: utworzyć przy Ministerstwie Kolei Żelaznych komitet Lotniczy, złożony z delegatów Ministerstwa Spraw Wojsk., Skarbu, Poczt i Telegrafów, techniki, handlu i fachowych organizacji, który to komitet zajmie się rozpatrzeniem i wykonaniem wniosków omawianych na zebraniu, a w pierwszej linji rozpowszechni propagandę.

KRONIKA.

Kalendarz: Środa, 29 marca. Rz.-kat.: Eustachego. — Gr.-kat.: Sawyna i Papy. — Słowiańsk: Czcimisława.

— **Zjazd rękodzielników** ze wschodniej Małopolski obradował w ubiegłą sobotę w lwowskiej Izbie rękodzielniczej. Delegatów powitał imieniem miasta prezydent Neumann, tok obrad zainaugurował prezes Izby lwowskiej p. Schirmer. Na porządku dziennym znajdowały się sprawy niemal wyłącznie finansowej natury, jak miejska Kasa chorych, ubezpieczenia od wypadków, nowa ustawa przemysłowa, wreszcie finansowa pomoc Rządu dla wojną zniszczonych warsztatów. Referowali je pp.: Filasiewicz, Ciryn i Getritz. Obok delegatów rękodzielników i drobnych przemysłowców, przemawiali pos. Głąbiński, dyrektor Małaczyński, dr. Buber i inni.

— **Wiceprezydent miasta Juljan Obirek** stoi od lat 35-ciu na czele organizacji drukarskiej, dla której położył znaczne zasługi. Skorzystali z tego towarzysze jego zawodowi, urządzając w sobotę piękną uroczystość w sali Stowarzyszenia „Gwiazda". Przybyło na nią przeszło 300 osób. Przemawiali prezydent m. Neumann, dawny towarzysz prac jubilata i kolega jego w prezydyum miasta, Bolesł[aw] Lewicki z polecenia Ministra opieki społecznej, a zarazem w imieniu Kasy chorych, redaktor Szczyr..., reprezentant gremjum drukarzy Wiśniewski oraz szereg delegatów ze Lwowa i z prowincji. Po odczytaniu depesz i listów gratulacyjnych przemówił w gorących słowach jubilat, zachęcając młódź drukarską do pracy obywatelskiej i społecznej. Przy stołach biesiadnych wygłoszono wiele toastów. Na si... po drukarzach zebrano przeszło miljon Mkp.

W czasie jubileuszu „Chór drukarzy" odśpiewał piękną kantatę młodego kompozytora Mar... Kinalskiego. Zyskała ona ogólny poklask, komitet jubileuszowy składa mu też za nią serdeczne podziękowanie, rozciągając je na osobę Antoniego Kinalskiego, dyrygenta „Chóru drukarzy".

— **Zaproszenie wileńskich posłów do Krakowa.** Po krótkiem przemówieniu prezydenta Federowicza Rada miejska na posiedzeniu dzisiejszem przyjęła jednomyślnie wśród oklasków następującą rezolucję: Rada miasta Krakowa ponawia zaproszenie prezydenta miasta o przyjazd delegacji wileńskiej do Krakowa. Rada miejska upoważnia prezydjum mias

wspólnie z konwentem seniorów do utworzenia z łona Rady miejskiej komisji celem przygotowania programu przyjęcia oraz ustalenia terminu przyjazdu delegacji wileńskiej.

— **Rocznica zwycięskich bojów pod Racławicami.** W niedzielę, 2. kwietnia odbędzie się staraniem Stow. „Gwiazda“ uroczysty obchód dla uczczenia rocznicy wielkiego nad Moskalami zwycięstwa wojsk polskich i ludu włościańskiego z Bartoszem Głowackim na czele, pod dowództwem Naczelnika Tadeusza Kościuszki 4. kwietnia 1794 r. na polach Racławic. W programie obchodu: Uroczyste nabożeństwo dziękczynne w kościele św. Antoniego o g. 9. rano i tradycyjne zebranie pamiątkowe pod pomnikiem Bartosza Głowackiego w parku Łyczakowskim o g. 5. popołudniu. Przemówi tu o wielkich chwilach dziejowych doby Kościuszkowskiej radny m. dyr. Michał Lityński, poczem nastąpią przemówienia reprezentacyjne, odśpiewane też będą pieśni z czasów niewoli. Na pomniku złożone zostaną wieńce.

— **Rocznica Konstytucji.** Wczoraj w południe odbyła się w sali Rady miejskiej w Warszawie z inicjatywy Zjednoczenia Stowarzyszeń polskich akademia urządzona ku upamiętnieniu pierwszej rocznicy uchwalenia Konstytucji Rzplitej.

— **Uroczysty Wieczór ku czci Mikołaja Kopernika**, obejmujący produkcje muzykalno-wokalne, odbędzie się w sobotę 1. kwietnia b. r. w auli Politechniki. W produkcjach wezmą udział: pp. Barwińska, Kurzbauerowa i Wawrzkiewicz-Tatarczuchowa, pp. Blaschke i Lipanowicz oraz chór techniki pod artystycznem kierownictwem dra Schmidta. Początek o godz. 7,30 wieczorem. Czysty dochód przeznaczony po połowie na Bratnią Pomoc Studentów Politechniki i Fundusz stypendyjny im. „Obrony Lwowa“.

— **Hojna ofiara** P. Stanisław Hiszpański, przemysłowiec m. st. Warszawy, ofiarował na rzecz Kasy im. J. Mianowskiego w Warszawie kolonję swoją p. n. „Kilińskie“ nad Świdrem pod Warszawą, obszaru 3 morgów gruntu, składającą się z 2 dobrze utrzymanych domów z zabudowaniami, otoczonych lasem sosnowym i ogrodem owocowym, całość wartości kilkudziesięciu miljonów marek.

Ofiarodawca przeznaczył tę posiadłość w pięknej, zdrowej okolicy położoną, na miejsce wypoczynku; czy też pracy naukowej, dla uczonych polskich, według uznania komitetu Kasy Mianowskiego.

— **Danina od lokatorów.** Wobec krążących rozmaitych wersji, o rzekomo zapadłych już terminach płatności daniny od lokatorów, podaje Magistrat do wiadomości, że wskutek opóźnionego przedkładania przez właścicieli realności list lokatorów, nadto przeważnie wadliwie wypełnionych, prace około wymiaru tej daniny opóźnia ją się. Bardzo wielu bowiem właścicieli realności nie skorzystało z pouczenia w ogłoszeniu Magistratu z 31 stycznia 1922, za co też będą pociągnięci przez administrację podatków do odpowiedzialności. Po uskutecznieniu wymiaru przez Magistrat przy współudziale Komisji obywatelskich poda się do wiadomości sposób wglądu do list, tudzież, miejsca i terminy płatności tej kategorji daniny, przyczem zauważa się, że wpłaty na poczet wspomnianej daniny przyjmuje na razie m. główna kasa poboru daniny państwowej, w ratuszu w parterze drzwi Nr. 32.

— **Ułatwienia w spłacaniu daniny.** Biuro prasowe Ministerstwa skarbu podaje do wiadomości płatników nadzwyczajnej daniny państwowej, że mogą uskutecznić wpłatę daniny na rachunek właściwej kasy poborowej w sumach nie niższych niż 100.000 M. przez przekazywanie ze swoich rachunków bieżących, jakie posiadają w dniu 31 stycznia 1922 w następujących instytucjach finansowych, oraz ich oddziałach, a mianowicie:

w Warszawie: Bank kredytowy, Bank kredytu hipotecznego, Bank międzynarodowy, Bank przemysłowców polskich, Bank Towarzystw spółdzielczych, Bank Związku ziemian i Bank warszawski stołeczny;

we Lwowie: Polski Bank krajowy, Polski Bank przemysłowy, Powszechny Bank kredytowy, Akcyjny Bank związkowy dla Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, Bank rolniczy, Bank ziemian, Bank towarowy (oddział lwowski);

w Krakowie: Bank małopolski.

W poleceniu przekazowem, wystosowanem do jednej z powyższych instytucyj finansowych, winien płatnik zamieścić następujące dane: 1. kategorję daniny; 2. sumę daniny; 3. oznaczenie kasy poborowej właściwej do poboru daniny. O przekazaniu kwoty winien płatnik jednocześnie zawiadomić właściwą kasę poborową.

— **Podjęcie ruchu kolejowego.** W okręgu dyrekcji stanisławowskiej zostanie podjęty z dniem 1. kwietnia b. r. na odcinku Stanisławów-Kopeczyńce, linji Stanisławów-Husiatyn ruch pociągów osobowych nr. 1315 (odj. ze Stanisławowa 4·45) i nr. 1314 (przyj. do Stanisławowa 1·10), zaś na linji Tarnopol-Kopeczyńce ruch pociągów osobowych nr. 4313 (odj. z Tarnopola 19·35) i nr. 3412 (przyj. do Tarnopola 8·02).

— **O komunikację pocztowo-telegr. z Rosją.** „Kurjer Poranny“ pisze: Wobec zwracania się licznych instytucji handlowych i przemysłowych do Minist. poczt i telegrafów z prośbą o urządzenie komunikacji pocztowej i telegraficznej z Rosją i Ukrainą, Ministerstwo zawiadomiło warszawską dyrekcję poczt i telegrafów, że wprowadzenie komunikacji pocztowej z Rosją może nastąpić dopiero po zawarciu umowy gospodarczej, co niebawem nastąpi.

— **Rankiem** było dziś ledwie + 3° C, gdy wczoraj ciepłota sięgała już poza + 10. Rankiem słaniały się mgły nad miastem, iż kotlina Lwowa, ze wzgórz obserwowana, podobną była do czary napełnionej płynem opalowo-sinym, z barwy i cienkq konsystencją, przypominającym lwowskie „mleko niezbierane“. Rankiem... ale już dosyć tego ranka, wszak nie na nim dnia ostatek! Kiedy z pod pióra wychodzą te słowa, słońce próbuje przebić się przez szarą chmur kitajkę, dziurawiąc tę powłokę złotemi strzałami. Rozszarpać jej atoli dotąd nie zdołało.

— **Zasądzenie na grzywnę dr. Fedak.** Onegdaj odbyła się w sekcji III. sądu karnego rozprawa przeciw adwokatowi dr. Fedakowi oskarżonemu o obrazę urzędnika w służbie. Dr. Fedak, po ogłoszeniu wyroku w słynnym swego czasu procesie przeciw dr. Wani ze Złoczowa, gdy przewodniczący nie chciał udzielić głosu obrońcy podsądnego, powiedział: „To jest dalszy ciąg gwałtu“. Za to zasądzono dr. Fedaka na 14 dni aresztu z zamianą na 28 000 Mk. grzywny. Od zarzutu obrazy policji przez posądzenie komisarza Kajdana, że na policji skradziono garderobę młodego Fedaka, został dr. Fedak uwolniony.

— **Epidemja.** Prasa moskiewska donosi z Charkowa, że w ostatnich dniach zarejestrowano w Połtawie 21 wypadków cholery, a 48 wypadków w powiecie niżnonowogrodzkim.

— **Dżuma.** Wedle doniesień z Rewla w gub. saratowskiej pojawiła się dżuma.

— **Dalsze szczucie przeciw Polsce.** „Popolo Romano“ kontynuuje oszczerczą kampanię przeciwko Polsce. Dziennik pisze między innymi: Pod wpływem Ministra Skirmunta Polska zastosowała wobec Kościoła ruskiego tę samą politykę prześladowania, którą uprawiały władze rosyjskie za czasów carskich.

— **Upadek czasopiśmiennictwa w Niemczech.** „Lokal Anzeiger“ donosi, że wedle urzędowych danych w ostatnim miesiącu przestało w Niemczech wychodzić 150 dzienników i czasopism.

— **Nowy środek leczniczy.** Prof. Levatini wynalazł w Paryżu nowe lekarstwo na Lues. Zaszczepił on pewnemu człowiekowi zarazki tej choroby a gdy okazały się objawy chorobowe, zastrzyknął mu roztwór kwasu arszenikowego. W 14 dni potem wrzody się zabliźniły i chory został zupełnie wyleczony.

— **Prasa sowiecka o armji polskiej.** „Izwiestja“ zamieszczają artykuł o armjach państw ententy, w którym obliczane są po kolei i charakteryzowane armje francuska, angielska, belgijska, włoska i polska. Według tego artykułu liczebność armji polskiej wynosiła z dniem 1 stycznia 1921 pół miljona ludzi, w tem 300 000 wojsk polowych. Armja polska składa się wedle powyższego sprawozdania z 25 dywizyj piechoty, 9 samodzielnych brygad jazdy. Organizacja i wyszkolenie tej armji oparte są na wzorach francuskich. Bojowa wartość armji polskiej jest różnolita w rozmaitych prowincjach; najlepsze są oddziały poznańskie. Armja polska od czasu wojny w roku 1920 zrobiła znaczne postępy w organizacji. W r. 1921 nie zdarzył się żaden wypadek naruszenia dyscypliny wojskowej. Budżet wojskowy polski w r. 1921 wynosił — zdaniem „Izwiestji“ — 65 miljardów marek.

Komunikaty.

— **Z Polskiego Towarzystwa Politechnicznego.** We wtorek dnia 28. b. m. o godz. 6,15 odbędzie się nadzwyczajne zebranie, na którem inż. Bolesław Miklaszewski, dyrektor departamentu Ministerstwa W. R. i O. P., wygłosi referat: „Szkolnictwo zawodowe w Polsce“. — We środę dnia 29. b. m. o godz. 6,15 odbędzie się zebranie tygodniowe na którem prof. Dr. Maksymiljan Matakiewicz wygłosi odczyt: „Nowsze prądy i działania w budownictwie wodnem“.

Ofiary i pokwitowania

(złożone w Administracji).

Na nieszczęśliwych Sybiraków:

Uczniowie V. klasy III gimnazjum we Lwowie z okazji imienin gospodarza klasy 2300 Mk. Lwowskie państw. seminarjum naucz. żeńskie na utrzymanie jednego dziecka Sybiraka 20.130 Mk.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Początek przedstawień o godz. 7·30 wieczorem.

Dziś, we wtorek „Zamarłe oczy“, dramat muzyczny w 1 akcie D'Alberta.

Repertuar Teatru Małego (ul. Gródecka 2).

Dziś, we wtorek „Nieporozumienie“, komedja w 3 aktach G. Zapolskiej.

Repertuar Teatru Nowości.

Dziś, we wtorek „Miljarderzy“, operetka w 8 aktach Steffana.

Medalografja polska. Na posiedzeniu Komisji historji sztuki w Towarzystwie naukowem lwowskiem przedstawiono rozprawę dr. M. Gumowskiego p. t.: „Medale Zygmunta III.“. Autor bada szczegółowo i opisuje 124 medale, żetony, donatywy i medalowe talary odnoszące się do Zygmunta III., w dużej części nieznane dotychczas zupełnie, a przeważnie dotąd niedokładnie opisane i nieodpowiednio ilustrowane. Materjał tu zebrany rzuca wiele światła na stosunki artystyczne ówczesnej Polski i stwierdza duży rozkwit sztuki medalierskiej w Gdańsku, Poznaniu, Krakowie i Wilnie. Autor wydobywa na światło dzienne szereg nieznanych dotychczas artystów-medalierów, złotników, rytowników i przedsiębiorców menniczych, oraz podaje szereg pięknych i pierwszorzędnych zabytków z owych czasów. Niektóre z nich, zwłaszcza medale w Gdańsku wykonane i na podarunek dla dworu królewskiego przeznaczone, należą do najbardziej delikatnych i finezyjnych robót sztuki medalierskiej. Medale Zygmunta III. mimo, że są traktowane jako osobna całość, stanowić będą III. tom Medalografji polskiej, której tomem I. są „Medale Jagiellonów“ w 1906, a tomem II. „Medale Stefana Batorego“ w 1913 r. wydane.

Trylogja Sienkiewicza na scenie. W najbliższych dniach wyjeżdża na prowincję, do większych miast Małopolski trupa artystów ze Związku scen polskich pod dyrekcją Kazimierza Bereńskiego. Dyrekcja przygotowuje sztuki »Ogniem i mieczem«, »Potop« i „Krzyżacy“ w inscenizacji Popławskiego i Poboga. Kostjumy wykonała pracownia Kwiatkowskiego w Krakowie według oryginalnych wzorów historycznych.

—oo—

TELEGRAMY.

POWRÓT NACZELNIKA PAŃSTWA DO WARSZAWY.

Warszawa. (Tel. wł.) Naczelnik Państwa powrócił wczoraj o godz. 3 popołudniu ze Spały do Warszawy. Po powrocie przyjął natychmiast na posłuchaniu Ministra Ponikowskiego, który na dłuższej, bo dwie godziny trwającej konferencji przedstawił Naczelnikowi Państwa ważniejsze sprawy państwowe.

4 MILJ. FT. SZTERL. DLA POLSKI.

Warszawa. „Times“ londyńskie podają w piątkowym numerze artykuł zatytułowany grubem

czcionkami „Cztery miljony funtów szterlingów dla Polski“, podkreślając, że jestto jeden z największych kredytów, jaki od wybuchu wojny udało się zagranicy uzyskać w Londynie, a w tym wypadku Bankowi kredytowemu. Jestto więc duży sukces, do którego przyczynił się głównie obecny rozwój pomyślny gospodarczo-finansowy Polski. Rozwój ten wprowadzi niewątpliwie poprawę polskiej waluty. Dalszy artykuł tego dziennika zawiera wiadomości o budżecie polskim i wpływie podatków w czasach ostatnich.

MIN. SKIRMUNT WYJECHAŁ DO PARYŻA.

Warszawa. Minister spraw zagranicznych p. Skirmunt opuścił wczoraj wieczorem Warszawę, udając się w podróż do Paryża i Londynu. Pana Ministra żegnali na dworcu między innymi posłowie angielski i francuski, włoski i czechosłowacki, charge d'affaires rumuński, dyrektor depart. M. S. Z., szef protokołu, szef Biura prezydjalnego i prasowego oraz liczni urzędnicy Ministerstwa.

ODZNACZENIE MIN. SKIRMUNTA.

Warszawa. W dniu wczorajszym charge d'affaires rumuński wręczył Ministrowi spraw zagranicznych p. Skirmuntowi order Wielkiego Krzyża Gwiazdy Rumuńskiej. Sekretarz Ministra p. Skowroński otrzymał odznakę i tytuł oficera Orderu Gwiazdy Rumuńskiej.

KONFERENCJA GÓRNIKÓW.

Przemówienie Min. Darowskiego.

Kraków. (Tel. wł.) Związek zawodowy górników odbył wczoraj w Krakowie konferencję, w której wziął udział Minister pracy i opieki społecznej Darowski, główny inspektor pracy Klotz, Starosta górniczy, inspektor pracy z Sosnowca, inspektor pracy z Krakowa Smyczyński, posłowie Bobrowski, Klemensiewicz, Morawski i Żuławski, oraz delegacje górników ze wszystkich polskich kopalni nafty, węgla i soli.

Minister Darowski wygłosił dłuższą mowę, przedstawiając położenie górnictwa polskiego, jakoteż wytyczne działalności Ministerstwa pracy i opieki społecznej w kierunku poprawy bytu górników i podkreślił znaczenie faktu, że konferencja ta jest pierwszym krokiem na drodze współdziałania związków zawodowych z rządem w dziedzinie polityki społecznej i gospodarczej.

MIANOWANIE WOJEWODY WILEŃSKIEGO.

Warszawa. (Tel. wł.) Wojewodą wileńskim został mianowany obecny Wojewoda poleski p. Roman.

GOSCIE Z KŁAJPEDY.

Warszawa. Dnia 26 b. m. przybyli do Warszawy przedstawiciele dyrektorjatu Kłajpedy, pp. Steputat, prezydent dyrektorjatu terytorjalnego Kłajpedy, Krans, prezes Związku dla handlu i przemysłu i p. Jahn, znany przemysłowiec Kłajpedy. Towarzyszył im do Warszawy pos. Szarota. Tego dnia delegaci byli przyjęci przez Ministra spraw zagr. Skirmunta, dziś zaś w Ministerstwie przemysłu i handlu rozpoczęły się rokowania z Rządem polskim pod przewodn. Wiceministra Strassburgera. Są to rokowania przedwstępne, dotyczące umowy głównej, która będzie podpisana w Kłajpedzie.

W naradach biorą udział prócz osób wyżej wymienionych p. Henryk Tennenbaum, dyrektor depart. p. Węcławowicz, naczelnik wydziału z ramienia Ministerstwa przemysłu i handlu oraz p. Szarota, pozatem p. P. Szumlakowski, Baliński i Marski z ramienia Ministerstwa spraw zagranicznych.

STOCZNIA GDANSKA.

Gdańsk. Na dzisiejszem posiedzeniu komisji handlowej sejmu gdańskiego senator Wohlmann przedstawił szczegółowy referat w sprawie przyszłych losów gdańskich stoczni i głównych warsztatów kolejowych w Gdańsku. Powyższe przedsiębiorstwa zamienione będą w Towarzystwa akcyjne, które tworzyć będą wspólnie grupę interesów. Z przewidzianych dochodów Polska i Gdańsk mają otrzymywać 40 prôc. tytułem dzierżawy, jednak te kwoty nie będą wypłacane Polsce i Gdańskowi w gotówce, lecz służyć będą na pokrycie opłat, jakie Gdańsk i Polska uiścić mają za przyznane im majątki w Gdańsku.

REEWAKUACJA MIENIA.

Moskwa. W sobotę odbyło się czwarte plenarne posiedzenie polsko-rosyjsko-ukraińskiej komisji reewakuacyjnej w Moskwie, na którem rozważano sprawę reewakuacji mienia fabryki ceraty pod firmą Róziewicz, Krewicki i Ska, zakładów graficznych Hirszowicza, zakładów Żyrardowskich, oraz T-wa akcyjnego „Wołyń“. Zakwalifikowano do reewakuacji mienie trzech pierwszych fabryk, sprawa zaś T-wa akc. „Wołyń“ zostanie zadecydowana na jednem z następnych posiedzeń komisji.

WYKRYCIE TAJNYCH AKTÓW NIEMIECKICH.

Wiedeń. (Tel. wł.) Z Brukseli donoszą, że niedawno wykryto w jednym z magazynów w Antwerpji meble byłego konsula niemieckiego — wśród których znaleziono skrzynię z korespondencją biura niemieckiej administracji cywilnej i tajnej służby państwowej. Kilka listów o treści wybitnie rewolucyjnej skonfiskowano.

AGITACJA KOMUNISTYCZNA W NIEMCZECH.

Wiedeń. (Tel. wł.) Z Monachium donoszą, że ze wszystkich części państwa nadchodzą wiadomości o wysiłkach komunistów, którzy podjudzają urzędników kolejowych do nowej akcji antipaństwowej. Agitatorzy objeżdżają wszystkie dyrekcje kolejowe, agitując za wzięciem udziału w walnem zgromadzeniu. Idzie tu o przygotowanie wielkiej akcji, która toczyć się będzie według wskazówek, jakich udzieli delegacja komunistów niemieckich powracających z Rosji.

Kursy giełdowe.

Lwów, dnia 28 marca, godz. 10·30.

Marki niemieckie	11·80	(12·70—12 80)
Franki francuskie	359	(000—000)
Franki szwajcarskie	—	(—)
Funty sterlingi	17 300	(— —)
Wiedeń	00—00	(54·00—55)
Korony niem.-austr.	00—00	(55·00—56)
Korony czeskie	00—00	(70·00—71·00)
Praga, wypłata	00—00 00	(71½—7200)
Lei	—	(32—00)
Liry	—	(—)
Budapeszt	—	(—)
Paryż	—	(000·00—000·00)
Berlin		(12·50—12 60)
Dolary amerykańskie	3950—4160	(3985—3990)
„ kanadyjskie	3752	(—)
Zurych Marki polskie	00 00	

Tendencja na dolary słabsza, w akcjach zniżkowa.

Uwaga: Pierwsza cyfra wskazuje kurs informacyjny, druga, w nawiasie, kurs nieoficjalnej giełdy.

† Juljusz hr. Bielski

właściciel dóbr, były długoletni marszałek Rady powiatowej Drohobyckiej

ur. w roku 1837, zmarł po ciężkich cierpieniach, zaopatrzony św. Sakramentami dnia 14. marca 1922 roku.

Eksportacja zwłok z domu żałoby przy ul. Kopernika l. 42. do kościoła św. Marji Magdaleny odbyła się w piątek dnia 17 marca 1922 r. o godzinie 10-tej przed południem, poczem po odprawionem nabożeństwie zwłoki przewiezione zostały na główny dworzec. Obrzęd pogrzebowy i złożenie zwłok do grobowca rodzinnego odbyły się w sobotę dnia 18. marca b. r. w Rychcicach, o czem krewnych, przyjaciół i znajomych zawiadamiają w smutku pogrążeni syn, synowa i wnuki.

Osobne zawiadomienia rozsyłane nie będą.

Lwów, dnia 15 marca 1922.

NADESŁANE.

Za tę rubrykę Redakcja nie bierze odpowiedzialności.

Marja Bańkowska. 74)

TANCERKA.

POWIEŚĆ.

(Ciąg dalszy.)

„Kto wie, czy list dzisiejszy nie będzie już ostatnim, jaki odemnie dostaniesz Irenko, nie gniewaj się, że Cię wciąż nazywam Twem dziecinnem imieniem, ale ono mi jest takie jasne, dobre i kochane, takie jak wspomnienia o Tobie.

Wyjmuję listy Twoje z ukrycia i czytam je po raz ostatni, żegnam się z niemi. Gdy skończę pisać, wrzucę je w ogień i spalę, tak, jak palę za sobą dziś wszystko, co było mojem dotychczasowem życiem.

Jutro zabiję człowieka. Widzę, jak drgnęłaś i pobladłaś i chciałbym Ci u kolan klęknąć. Twoich stóp dotknąć ustami, całować ręce Twoje, białe, cudne ręce, które mi jedynem dobrem i pięknem były w życiu, które nie wiedzą, co znaczy krzywdzić, a kłaść się umieją na czoło rozpalone, na skronie tętniące, na oczy gorączką zmęczone. Dobre ręce, które pisały listy z kości słoniowej, owe „białe gołębie smutku“, które łat tyle latały między nami. — Pamiętasz ten wierszyk Słowackiego?

Rozłączeni — lecz jedno o drugiem pamięta,
Pomiędzy nami lata, biały gołąb smutku,
I nosi ciągle wieści... Wiem, kiedy w ogródku,
Wiem, kiedy płaczesz, w cichej komnacie
zamknięta...

Nie chciałbym, abyś dzisiaj płakała przezemnie... a jednak! — Wczoraj było tajne posiedzenie w domu powroźnika na Tamce i zapadł wyrok śmierci na Dyrektora Policji. Tak musi być. Zbyt się już wiele krzywd i potworności uzbierało. W ostatnich czasach nie szafowaliśmy życiem ludzkiem, oszczędzaliśmy krwi naszych żołnierzy, bo każda kropla jej jest święta. Z kropli tych powstanie strumień wielki, potężny, który zmyje z powierzchni ziemi, krzywdy, hańbę niewoli i zło; popłynie wkrótce, a niecierpliwe jego źródło już się burzy i pieni w naszych sercach. Wolałbym połączyć moją krew z jego falami, niż sączyć ją pod razami nahajek, ale nie czas już na żale, ani na refleksje „Nie cofa się, kto się związał z gwiazdą“ — i ja się nie cofnę, ale pójdę za nią dokąd mnie ona zaprowadzi, w sybirskie kopalnie, czy na szubienicę, wszystko jedno — wszędzie przed gasnącemi oczyma ją będę widział.

Dość już o tem. — Nie pisz do mnie więcej, bo nie wiem, gdzie będę i co się ze mną stanie. Jeżeli żyć będę, to jako wykluczony ze społeczeństwa i listy Twoje mnie nie dojdą, ale jeśli mi się wymknąć uda, to się odezwę do Ciebie. bo mimo wszystko żyje we mnie nadzieja, że się kiedyś spotkamy jeszcze i to na tym świecie. Chciałbym Cię zobaczyć, choć na chwilę, przekonać się, że się nie myliłem nigdy, że jesteś taką, jaką sobie Ciebie wymarzyłem: kobietą, jaką się na ołtarzach stawia, taką, jaka mi się jawiłaś w listach. Przychodziły te listy zdaleka, zdaleka i rozkwitały w pustych, zimnych ścianach moich przygodnych przytułków, jak cudowne egzotyczne kwiaty; słałaś mi kwiaty wiśni i złote słońce chryzantem, ze słonecznych, japońskich wysp, lotosy białe rozkwitające o różowym świcie na świętych wodach Gangesu; przychodziły do mnie te kwiaty i były smutne, jak smutne było życie Twoje, u boku starego, chorego człowieka, któremu poświęciłaś życie, jak szarytka. W ostatnim liście pisałaś mi, że umarł. Czem będzie teraz Twoje życie? Nie dowiem się już o tem z pewnością...“

Z rąk Reny wysunęła się ćwiartka papieru, do stóp jej przypadł list, w którym marzył chłopak o duszy jak stal i o fantazji poety; przypadł do bosych stóp, z których opadły sandałki z koturnów...

(Ciąg dalszy nastąpi.)

OGŁOSZENIA.

SPADKI.

A. 843/20/8. Wezwanie dziedziców, których pobyt nie jest wiadomy. Sąd powiatowy w Gwoźdźcu ogłasza, że Iwan Chreptiuk s. Hrycia zmarł dnia 10 listopada 1917 w Zahajpolu. Ostatnie rozporządzenie znaleziono. Wasyłynę i Matija Pawliszczuków s. Hrycia, Wasyłynę zam. Dowhaniuk i Paraskę zam. Dowhaniuk, których miejsca pobytu Sąd nie zna, wzywa się, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, zgłosili się w tym Sądzie. Po upływie tego czasokresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili i ustanowionych dla nieobecnych kuratorów p. Nykoły Pawliszczuka s. Hrycia i Wasyla Kurdybana.

Sąd powiatowy. Oddział III.

Gwoździec dnia 5 sierpnia 1921. 2624 1—3

A. 782/20/8. Wezwanie dziedziców, których pobyt nie jest wiadomy. Sąd powiatowy w Gwoźdźcu ogłasza, że Anna z Smetaniuków Kurczak zmarła dnia 24. maja 1920 w Rohyni. Ostatnie rozporządzenie znaleziono. Iwana Kurczaka s. Wasyla, którego miejsca pobytu Sąd nie zna, wzywa się, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, zgłosił się w tym Sądzie. Po upływie tego czasokresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili, i ustanowionego dla nieobecnego kuratora p. Wasyłyny zam. Smetaniuk.

Sąd powiatowy, Oddział III.

Gwoździec dnia 29 czerwca 1921. 2623 1—3

A. 828/20/9. Wezwanie dziedziców, których pobyt nie jest wiadomy. Sąd powiatowy w Gwoźdźcu ogłasza, że Marja z Kiernickich 1-o Iwasiuk, 2-o Wasylowska, 3-o Sokoluk zmarła dnia 4. listopada 1920 w Kułaczkowcach. Ostatnie rozporządzenie znaleziono. Antoniego, Leona i Jana Iwasiuków, których miejsca pobytu Sąd nie zna, wzywa się, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, zgłosili się w tym Sądzie. Po upływie tego czasokresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili, i ustanowionego dla nieobecnych kuratora p. Antoniego Wiernickiego.

Sąd powiatowy. Oddział III.

Gwoździec dnia 7 września 1921. 2593 1—3

A. 156/20/7. Wezwanie dziedziców, których pobyt nie jest wiadomy. Sąd powiatowy w Gwoźdźcu ogłasza, że Iwan Melnyczuk s. Petra zmarł dnia 15. października 1918 w Podhajczykach. Ostatnie rozporządzenie znaleziono. Stefana Melnyczuka s. Iwana, którego miejsca pobytu Sąd nie zna, wzywa się, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego zgłosił się w tym Sądzie. Po upływie tego czasokresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili i ustanowionego dla nieobecnego kuratora p. Nykoły Melnyczuka.

Sąd powiatowy, Oddział III.

Gwoździec dnia 22 czerwca 1921. 2592 1—3

A. I. 393/21/6. Wezwanie spadkobierców, legatarjuszy i wierzycieli cudzoziemcy. Dnia 24. wrześni. 1921 zmarła we Wiedniu XVIII. Sternwartenstrasse 74 do Drohobycza przynależna, obywatelka Rzeczypospolitej Polskiej, Joanna Lindenbaum, prywatna, bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia. Po myśli par. 137 i 139 ces. pat. z 9. sierpnia 1854 Nr. 208 Dzup. wzywa się wszystkich spadkobierców, legatarjuszy i wierzycieli, którzy są obywatelami austrjackimi albo cudzoziemcami w tutejszym kraju bawiącymi, aby swoje pretensje do spadku najpóźniej do 1 kwietnia 1922 w podpisanym Sądzie zgłosili, ileże w przeciwnym razie spadek bez względu na te pretensje zagranicznej władzy, albo osobie przez tę władzę legitymowanej wydany być może.

Sąd powiatowy Währing, Oddział I.

Dr. Schrott mp. L. S.

Wiedeń dnia 28. stycznia 1922. 3084

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

Województwo Stanisławowskie, Wydział Administr.

L. 1676/IIc. ex 1922. Edykt. Województwo podaje niniejszem po myśli par. 82 kraj. ustawy wodnej do powszechnej wiadomości, że dla urządzeń wodnych młynów firmy Goldberg i Ska w Kołomyji odbędzie się wodno-prawne dochodzenie na miejscu w dniu 3. kwietnia 1922 r., ewentualnie w dniach następnych. Komisja zbierze się dnia 3. kwietnia 1922 o godzinie 10 przedpoł. koło mostu kolejowego nad Prutem. Projekt urządzeń wodnych wraz z opisem technicznym wyłożony będzie w Starostwie w Kołomyji począwszy od dnia 14. marca 1922 przez dni 14 do wolnego przeglądu interesowanych. Zarzuty przeciw projektowi można wnieść w ciągu powyższego okresu na ręce Starostwa w Kołomyji lub przy Komisji na miejscu. Zarzuty późniejsze nie będą uwzględnione, a interesowani w razie spóźnionego wniesienia zarzutów będą uważani za zgadzających się z projektowanemi urządzeniami wodnemi.

Za Wojewodę: **Dr. Schwarz** w. r.

Stanisławów dnia 27. lutego 1922. 2675 1—3

C. VII. 197/22/1. Edykt. Strona powodowa Jan Dolżański wniosła skargę przeciw stronie pozwanej niewiadomemu z miejsca pobytu Janowi Krzyczkowskiemu o zwrot 20 dol. am. do L. czynn. C. VII. 197/22. Audjencja do ustnej rozprawy została wyznaczoną na 2. maja 1922 godz. 8 przed poł. w tym Sądzie biuro Nr. 5 sala rozpraw. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznane, ustanawia się kuratorem adw. dra Grossa w Buczaczu, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd powiatowy. Oddział VII.

Buczacz dnia 1. marca 1922. 3161

C. I. 103/22/1. Edykt. Przeciw Michałowi Moskałykowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Podwołoczyskach przez Marię Kulibaba z Kamionek pozew o własność 2 parcel gruntowych w Kamionkach położonych. Na podstawie pozwu wyznaczono audjencję do ustnej rozprawy w tutejszym Sądzie na dzień 11. kwietnia 1922 godz. 9 rano w sali rozpraw Nr. 17. Celem strzeżenia praw Michała Moskałyka ustanawia się Pana adwokata Dra Filipa Auerbacha w Podwołoczyskach kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie Michała Moskałyka w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.)

Sąd powiatowy, Oddział I.

Podwołoczyska dnia 14 marca 1922. 3163 1—3

C. IV. 426/21. Edykt. Przeciw Hendli Klatz Scheinok Reginie Scheinok, których miejsce pobytu jest nieznane, wnieśli Jan i Julja Luderowie pozew o zeznanie kontraktu co do realności wkl. 107 w Robitnem. Rozprawę wyznaczono na dzień 31. marca 1922 godz. 10.30 rano. Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia się Pana Feiwla Scheinoka w Rzeszowie kuratorem, który zastępować będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki one w Sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

Sąd powiatowy, Oddział IV.

Rzeszów dnia 10. marca 1922. 3185

L. 6137/22. Obwieszczenie w celu nadania hurtowni tytoniu w Podwołoczyskach. Hurtownia tytoniu będzie obsadzona drogą publicznej konkurencji. Hurtownia przydzielona jest z poborem do Magazynu sprzedaży tytoniu we Lwowie. W rocznym okresie od 1. stycznia 1921 do 31. grudnia 1921 wydano w tejże składowni przydzielonym przedsiębiorstwom sprzedaży materjałów tytoniowych za cenę kupna w kwocie 1 218.212 Mkp., obliczony wedle ceny dla konsumentów (taryfowej) zbyt do trafiki składowej wynosił 2.969.774 Mkp., od czego składownik osiągnął zysk trafikancki w kwocie 237.581 Mkp. 92 f. Ze sprzedaży wartościowych znaczków stemplowych osiągnięto w powyższym rocznym czasokresie 6.195 Mkp. Inwalidom z ostatniej wojny przysługuje pierwszeństwo. Inwalidzi nie mają w swych ofertach czynić żadnych nadaży, tylko oświadczyć, że zgadzają się na pobory ustanowione w obwieszczeniu, które oznacza się dla inwalidów na 1.75 % prowizji od ogólnej sprzedaży. Wadjum wynosi 50.000 Mkp. i ma być złożone w papierach 5% Polskiej Pożyczki Państwowej. Inwalidów zwalnia się od składania wadjum. Oferty mają być wniesione do dnia 12. kwietnia 1922 do godziny 10 przed południem na przepisanym druku do Dyrekcji okręgu skarbowego w Tarnopolu.

Dyrekcja okręgu skarbowego.

Tarnopol dnia 16. marca 1922. 3002 1—3

L. 4772/22. Obwieszczenie. Hurtownia tytoniu I. rzędu w Założcach będzie obsadzoną drogą publicznej konkurencji. Z poborem wyrobów tytoniowych jest przydzielona do Magazynu tytoniowego we Lwowie. W rocznym okresie od 1. stycznia do 31. grudnia 1921 wydano tejże hurtowni materiałów tytoniowych za 8.648.325 Mkp. zbyt do trafiki składowej wynosił 6.626.135 Mkp. zysk 510.090 Mkp. Wadjum wynosi 51.000 Mkp. dla osób nieuprzywilejowanych i mają być złożone tylko w polskiej pożyczce państwowej. Oferty sporządzone na przepisanym druku — ostemplowane i należycie udokumentowane — należy wnosić do dnia 12. kwietnia br. godziny 10 rano do Dyrekcji okręgu skarbowego w Brodach.

Dyrekcja okręgu skarbowego.

Brody dnia 19. marca 1922. 3085 1—3

C. II. 90/22/1. Edykt. Przeciw Gitli Plesser zam. Schnekinger, Jencie Plesser zam. Lang i Racheli Plesser, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Mościskach przez Leę Plesser zam. Gast w Mościskach pozew o uznanie prawa dziedziczenia. Na podstawie pozwu wyznaczoną została rozprawa na dzień 25. kwietnia 1922 godz. 10 przed południem biuro Nr. 20. Celem strzeżenia praw nieobecnych ustanawia się Pana Antoniego Goldmanna adwokata w Mościskach kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie nieobecnych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w Sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

Sąd powiatowy, Oddział II.

Mościska dnia 1. marca 1922. 2635

C. I. 81/22/1. Edykt. Przeciw Jędrzejowi Badachowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Zbarażu przez Mikołaja Badacha w Stryjówce pozew o uznanie własności i zezwolenie na intabulację itd. Na podstawie pozwu wyznaczono audjencję do ustnej rozprawy na dzień 26. kwietnia 1922 godzina 9 rano. Celem strzeżenia praw Jędrzeja Badacha ustanawia się p. Jana Baryłskiego ze Stryjówki, kuratorem. Ten kurator zastępować będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy. Oddział I.

Zbaraż dnia 6. marca 1922. 2691

C. II. 65/22/1. Edykt. Przeciw Pawłowi Wróbel z Kapuścinice, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Zbarażu przez Barucha Aufrichtiga kupca w Zbarażu pozew o uznanie prawa własności i intabulację nieruchomości zpn. Na podstawie pozwu wyznaczono audjencję do ustnej rozprawy na dzień 27 kwietnia 1922 godzina 9 rano. Celem strzeżenia praw Pawła Wróbla, ustanawia się p. Marię Wróbel z Kapuścinice, kuratorką. Taż kuratorka zastępować będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział II.

Zbaraż dnia 3 marca 1922. 2690

LICYTACJE.

E. V. 920/21/8. Dnia 26. kwietnia 1922 godz. 10 przed południem odbędzie się w Sądzie tutejszym, biuro Nr. 92 przymusowa licytacja: a) połowy realności whl. 467 ks. grunt. gminy Pasieczna, składającej się z parceli gruntowej l. kat. 387/1, wartości szacunkowej 5000 Mkp.; najniższa oferta 3334 Mkp.; b) połowy realności whl. 733 ks. grunt. gm. Pasieczna, składającej się z parceli gruntowej l. kat. 139/3, wartości szacunkowej 4150 Mkp. wraz z przynależnością; najniższą oferta 2767 Mkp. Prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić w Sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacji, inaczej pretensje tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia. Bliższe szczegóły zawiera edykt licytacyjny na tablicy Sądu.

Sąd powiatowy, Oddział V.

Stanisławów dnia 24 lutego 1922. 2746

UPADŁOŚCI.

S. 57/12/223. W sprawie upadłości Zakładu kredytowego dla handlu, przemysłu i rolnictwa we Lwowie, stow. zar. z ogr. poręką. Znosimy konkurs otwarty do majątku Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu i rolnictwa we Lwowie w likwidacji w myśl uchwały tut. Sądu krajowego jako handlowego z 12. grudnia 1912 lp. 2 wobec braku więcej wierzycieli, uchylamy wszelkie zarządzenia ograniczające możność swobodnego rozporządzenia przz dłużnika masą, w końcu zwalniamy Komisarza konkursowego, zawiadowcę masy, tegoż zastępcę oraz członków wydziału z ich stanowisk. Zanotowanie otwarcia konkursu należy skreślić w rejestrze firmowym oraz w rejestrze grabieży Sądu pow. S. I. we Lwowie. Edykt zawierający otwarcie konkursu należy zdjąć z tablicy sądowej. Zarazem zwalniamy zawiadowcę masy od złożenia rachunku końcowego wobec braku majątku masalnego.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów dnia 3. marca 1922. 3154

KONKURSY.

L. 1963/pr. A) Celem obsadzenia wakujących stanowisk państwowych lekarzy powiatowych w Buczaczu, Radziechowie, Skałacie, Zbarażu, Zborowie, ewentualnie w Kamionce Strumiłowej, Podhajcach i Zaleszczykach ogłaszam niniejszem konkurs z terminem wnoszenia podań do 15. kwietnia 1922. Do stanowisk tych przywiązane są pobory VIII. stopnia służbowego urzędników państwowych wraz z wszystkimi dodatkami. Jako warunki do ubiegania się o powyższe stanowiska są wymagane: posiadanie obywatelstwa polskiego, dyplom Dra wszech nauk lekarskich, nie przekroczony 40 rok życia. Ubiegający się o te stanowiska winni wnieść do Prezydium Województwa w powyższym terminie podania, do których dołączyć należy następujące dokumenta: 1) metrykę chrztu; 2) przebieg życia; 3) dyplom Dra wszech nauk lekarskich wydany lub uznany przez jeden z wydziałów lekarskich polskich Uniwersytetów państwowych; 4) dowód z odbytej dwuletniej praktyki szpitalnej lub trzyletniej praktyki lekarskiej; 5) świadectwo przynależności; 6) świadectwo zdrowia; 7) o ile ubiegający się pozostawał także w innej służbie publicznej, dokumenty stwierdzające tę służbę. Kandydaci, którzy wykażą się egzaminem fizykackim będą mieli pierwszeństwo przed innymi. Kandydaci nie posiadający egzaminu zobowiążą się do złożenia go w przeciągu jednego roku po przyjęciu do służby. Posada będzie nadana prowizorycznie na jeden rok, poczem po upływie roku nienagannej służby, przy dopełnieniu wszystkich warunków, może nastąpić stabilizacja. B) Celem obsadzenia wakującego stanowiska państwowego lekarza wenerologa ze stałą siedzibą w Tarnopolu, jako pomocnika lekarza powiatowego do prowadzenia urzędu obyczajno-sanitarnego. Do stanowiska tego przywiązane jest uposażenie wedle VIII. stopnia służbowego urzędników państwowych wraz z wszystkimi dodatkami, bez widoków na posunięcie do wyższego stopnia służbowego. Wszystkie warunki wymagane są jak poprzednio, zamiast zaś wymienionego pod 4) ogólnego dowodu z odbytej praktyki należy przedłożyć dowód z odbytej praktyki lekarskiej na oddziałach skórnych i wenerycznych Klinik państwowych lub też znanych Szpitali powszechnych względnie państwowych. Posada będzie nadana prowizorycznie na jeden rok, poczem po upływie roku nienagannej służby nastąpić może stabilizacja.

Wojewoda: **Olpiński**

Tarnopol dnia 14. marca 1922. [illegible] 1—3

L. 606. Konkurs. Wydział powiatowy w Żółkwi rozpisuje niniejszem konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Mostach wielkich z płacą roczną 700 Mkp. i ryczałtem na koszta podróży 490 Mkp. z 50-proc. dodatkiem 245 Mkp. dodatkiem wojennym w rocznej kwocie 840 Mkp. Ubiegający się o powyższą posadę winni wnieść należycie udokumentowane podanie do Wydziału powiatowego w Żółkwi do dnia 15. kwietnia 1922 i wykazać się prawem obywatelstwa Państwa Polskiego dyplomem lekarskim i metryką urodzenia, na dowód, że nie przekroczyli 40 roku życia. Posada zostanie nadana prowizorycznie na 1 rok, poczem może nastąpić stabilizacja. Okręg sanitarny Mosty wielkie stanowi 15 gmin.

Z Wydziału powiatowego. 3115 1—3

Komisarz rządowy w. r. D. Jankiewicz.

L. 4277. Państwowa fabryka olejów mineralnych w Drohobyczu rozpisuje niniejszem Konkurs na obsadzenie posady kierownika oddziału budowlanego z następującymi wymogami: 1) Obywatelstwo polskie. 2) Ukończone wyższe studia na Wydziałach inżynierii lub architektury. 3) Dowody dłuższej praktyki zawodowej, specjalnie w budownictwie lądowem. Wynagrodzenie i bliższe warunki według umowy.

Państwowa Fabryka Olejów Mineral. w Drohobyczu.

Drohobycz dnia 15. marca 1922. 2771 1—2

EDYKTA W SPRAWIE UZNANIA ZA ZMARŁEGO.

T. 625/21/6. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego Iwan Kłymczuk, syn Piotra, urodzony 26. kwietnia 1887. r. w Sokalu, rolnik, ostatnio w Sokalu zamieszkały, brał udział w wojnie jako żołnierz austrjacki przy 19. pułku piech. i wedle przeprowadzonych dochodzeń, zginął pod Przemyślem w roku 1914. Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24. l. 2. ust. cyw. wzgl. u. z 31. marca 1918. r. Nr. 128. Dz. p. p. Wobec tego na wniosek Marji Kłymczuk wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi, albo Dr. Józefowi Rapsowi, adwokatowi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą węzła małżeńskiego. Zaginionego wzywa się, aby jawił się przed podpisanym Sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 30. czerwca 1922. r. jednak nie prędzej jak w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII.

Lwów, dnia 3. grudnia 1921. 2612

T. 56/22/1. Mikołaj Greśków syn Piotra i Katarzyny, urodzony w Białobożnicy 17. maja 1885, wstąpił w sierpniu 1914 jako żołnierz do czynnej służby przy 20 pułku obrony krajowej, brał udział we walkach w Karpatach, wzięty w roku 1915 do niewoli rosyjskiej i od lutego 1916 wszelki ślad za nim zaginął. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dzup. zarządza się na wniosek Marji Greśkow postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi albo Dr. Kozowerowi w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem. Mikołaja Greśków wzywa się, ażeby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1 października 1922 Sąd na ponowny wniosek orzeknie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okregowy, Oddział IV.

Czortków dnia 21. marca 1922. 3159

T. 364/21/2. Edykt. Iwan Wolaniuk, syn Konrada urodzeny w Pobereżcach, 19. stycznia 1893. r. z początkiem 1919. r. wstąpił do wojska ukraińskiego i z cofającą się armją ukraińską poszedł na Ukrainę, gdzie w Winnicy w jesieni 1919. r. wedle opowiadania Iwana Grygusa miał w szpitalu umrzeć na tyfus. Gdy wobec powyższego prawdopodobnem jest, że zaginiony nie żyje, przeto na wniosek Katarzyny Wolaniuk wdraża się postępowanie, celem uznania go za zmarłego, a małżeństwa z nim zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi adwokatowi Baltarowiczowi w Złoczowie, którego zarazem ustanawia się obrońcą węzła małżeńskiego wiadomości o zaginionym. Gdyby zaginiony żył, winien Sądowi donieść o swem życiu. Na ponowny wniosek, po upływie 1 roku od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, rozstrzygnie Sąd ostatecznie powyższy wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Złoczów, dnia 16. stycznia 1922. 2544

T. 319/21/5. Michał Michnik, po Teodorze, urodzony w Bruchnalu 26. października 1887. r., jako jeniec wojenny w lutym 1918 r. zachorował, a oddany do szpitala w Omsku tam umrzeć miał. Gdy wobec tego prawdopodobne jest, że osoba wymieniona poniosła śmierć zarządza się na wniosek Marji Michnikowej, postępowanie, celem udowodnienia jej śmierci i rozwiązania węzła małżeńskiego, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do pół roku od dnia ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“ Sądowi albo Drowi Mantlowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego udzielono wiadomości o zaginionym. Po upływie tego terminu na ponowną prośbę Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy Oddział V.

Przemyśl, dnia 25. stycznia 1922. 2474

T. V. 222/21/6. Franciszek Grad, urodzony 1881. r. w Białobrzegach, syn Wojciecha i Marji jako żołn. austr

OGŁOSZENIE.

Dnia 29. kwietnia 1922 r. odbędzie się w sali Towarzystwa „PROŚWITA“ we Lwowie (Rynek 10) o godzinie 11 przed południem

ZWYCZAJNE OGÓLNE ZGROMADZENIE

akcjonarjuszy Zemelnego Banku Hipotecznego spółki akcyjnej we Lwowie.

Porządek dzienny obrad:

1. Zamknięcie rachunków za r. 1921 ze sprawozdaniem Nadzorczej Rady z działalności i stanu Banku, jakoteż uchwały Zgromadzenia w tym względzie.
2. Uchwała co do rozdziału zysku (§ 26 statutu).
3. Wybór członków Rady Nadzorczej.
4. Ustanowienie marki prezencyjnej dla członków Rady Nadzorczej.
5. Wnioski po myśli § 71 ust. 3 statutu

Do głosu na Zgromadzeniu są upoważnieni ci akcjonarjusze, którzy co najpóźniej 14 dni przed Zgromadzeniem złożą w Dyrekcji Zemelnego Banku Hipotecznego akcje wraz z niezapadłemi kuponami.

Na złożone akcje będą wydane potwierdzenia, tudzież uprawnionym do wstępu na Zgromadzenie legitymacje (§§ 65, 67 i 68 statutu).

P. T. Akcjonarjusze, którzy nie odebrali jeszcze akcyj swoich z r. 1921 o ile zamierzają wziąć udział w Ogólnem Zgromadzeniu, zechcą o tem zawiadomić Dyrekcję Banku, podając swój adres, by im w czas wydano legitymacje na Zgromadzenie.

Nadzorcza Rada ZEMELNEGO BANKU HIPOTECZNEGO
Spółki akcyjnej we Lwowie.

ОПОВІЩЕННЯ.

Дня 29. н. ст. цвітня 1922 р. відбудуться в салі Товариства „ПРОСВІТА“ у Львові (Ринок 10) о год. 11 перед полуднем

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Земельного Банку Гіпотечного, спілки акційної у Львові.

Предмети нарад:

1. Рахункове замкнення за 1921 рік з звітом Надзірної Ради про діловодство і стан Банку, та рішення Зборів на те.
2. Рішення про ужиття чистого зиску після § 26 статута.
3. Вибір членів Надзірної Ради.
4. Установлення презенційної марки членів Надзірної Ради.
5. Внески після § 71, устун 3. статута.

До голосу на Зборах управнені ті акціонарі, що найпізнійше 14 днів перед Зборами зложать в Дирекції Земельного Банку Гіпотечного акції, враз з незападними купонами, на яких має оснуватись їх право голосу. На се зложення отримають посвідки, а опісля Дирекція Банку видасть легітимації управненим до вступу на Збори (§§ 65, 67 і 68 статута).

Вп. акціонарі, що своїх акцій з р. 1921 не підняли еще з Земельного Банку Гіпотечного, о скільки хотять взяти участь в Загальних Зборах зволять про се повідомити Дирекцію Банку заподаючи свою Адресу, щоби їм в час видано легітимації до Зборів.

Надзірна Рада
ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО
Спілки акційної у Львові.

Zamknięcie rachunkowe

„SYNDYKATU JAJCZARSKIEGO“ Spółdzielni z ogr. odp., udziałami, w Krakowie, za rok 1921.

Rachunek Bilansu

Stan czynny:

1.	Stan kasy	417.973·60
2.	Dłużnicy	2,065.113·11
3.	Bank	5,110.863·50
		7,593 950.21

Stan bierny:

1.	Udziały	2,00[illegible].000·—
2.	Wierzyciele	1,825.648·86
3.	Rezerwa na podatki	5,189.[illegible]00·—
	Zysk	575.306·35
		7,593 950·21

Rachunek strat i zysków

Straty:

1.	Koszta założenia firmy		68.240·—
2.	Administracja:		
	przybory kancelaryjne	540.871·60	
	portorja i stemple	1,949.382·28	
	koszta podróży	3,186.251·—	
	utrzymanie lokalu	314.465·—	5,990.969·88
3.	3. Płace		12,439.739·—
4.	4. Koszta handlowe:		
	robocizna	5,859.497·45	
	koszta transportu	3,252.632·90	
	utrzymanie magazynów	549.216.77	
	koszta przy kupnie towaru	767.091·60	
	opł. wyw. Gł. U. Przy i Wyw.	5,442.047·50	15,870.486·22
5.	5. Odsetki i prowizje bankowe		5,913.371·24
6.	6. Podatki:		
	a) osob. dochod. za urzędn.	1,829.216·—	
	b) danina od udziałów	204.000·—	
	c) danina od komornego	312.000·—	
	d) podatek zarobkowy	813.784·—	3,180.000·—
	Zysk		575.306·35
			44,046.752·69

Zyski:

1.	Nadwyżka ze sprzedaży ruchomości	898·291·—
2.	Nadwyżka towarowa	11,196.158·76
3.	Prowizja	31,[illegible]0.302·93
		44,046 752·69

Kraków, dnia 15. lutego 1922.

SYNDYKAT JAJCZARSKI

Spółdzielnia z ogr. odpowiedzialnością w Krakowie

w likwidacji.

90. p. p. walczył w r. 1916. na froncie rosyjskim w kwietniu 1916. roku, w bitwie pod Ołyką, został raniony w brzuch i oddany został do szpitala polowego, a następnie do szpitala dywizyjnego, gdzie miał umrzeć. Odtąd nic ma o nim wiadomości Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1. ust. z 31. marca 1918. r. Nr. 128. Dz. p. p., wdraża się na prośbę Karoliny Gradowej postępowanie celem uznania za zmarłego — zaginionego, a jego małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub adwokatowi Drowi Czarakowi w Rzeszowie, którego się ustanawia obrońcą związku małżeńskiego wiadomości o powyż wymienionym. Franciszka Grada wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 25. czerwca 1922. r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 27. listopada 1921. 1947

EDYKT!

Na podstawie Uchwały gminnej z dnia 4/IX. 1921 r. i w myśl reskryptu Wydziału Powiatowego w Dolinie z dnia 10/XI. 1921 r. L. 2112, rozpisuje się niniejszem licytację ofertową na wydzierżawienie gruntów gminnych pod eksploatację nafty i innych bitumitów, na przeciąg lat 25-ciu, z prawem prolongaty na przeciąg dalszych lat 25-ciu.

Przedmiotem dzierżawy są grunta stanowiące majątek gminny o obszarze 337 ha 84 a 19 m², — dobro gminne o obszarze 7 ha 12 a 85 m², i połowa gruntów zwanych „Bubniszcze" o obszarze 33 a 71 m².

WARUNKI GŁÓWNE.

1. jednorazowa najniższa opłata w kwocie 100.000 Mkp.

2. 6% brutto.

3. za przestrzeń zajętą pod budowle kopalniane po 5 Mkp. od sążnia rocznie.

4. od każdego założonego szybu jednorazowo 3000 Mkp.

5. termin wiercenia 3 lata z prawem prolongaty na dalszych 3 lat od dnia prawomocnego załatwienia kontraktu.

6. Nabywca licytacyjny zobowiąże się pokryć wszystkie koszta, jakieby Gmina miała z tytułu ewentualnego procesu o unieważnienie poprzedniego kontraktu dzierżawy z dnia 4. XII. 1904 i na wypadek przegrania procesu, nie będzie się do Gminy o zwrot kosztów procesu regresował, ani też z tytułu nowego kontraktu nie będzie sobie do Gminy żadnych praw rościł. Na zabezpieczenie kosztów procesowych złoży Nabywca do Kasy Wydziału Powiatowego w Dolinie kwotę 50.000 Mkp.

7. Bliższe warunki licytacyjne, spis parcel, przejrzeć można w kancelarji gminnej w zwykłych godzinach urzędowych.

Oferty na powyższą dzierżawę należycie ostemplowane i zapieczętowane, przy równoczesnem złożeniu wadjum w kwocie 50.000 Mkp. w Kasie gminnej, mają być wnoszone do Zwierzchności gminnej w Polanicy, poczta Bolechów w terminie do 5-go kwietnia 1922 włącznie godzina 11 przed południem. Otwarcie ofert nastąpi dnia 6-go kwietnia 1922 r. o godzinie 11 w południe.

Oferty wniesione po terminie nie będą brane zupełnie pod rozwagę.

Polanica, dnia 16. marca 1922 roku.

Zwierzchność gminna Polanice.

Krajowy Zakład dla przemysłu fabrycznego „ROLINDUSTRIA" S. A. we Lwowie

zawiadamia P. T. Akcjonarjuszów, że w dniu 19. kwietnia 1922 r. o godzinie 5-tej popołudniu odbędzie się w sali posiedzeń „ROLINDUSTRII", ul. Fredry 9

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów.

PORZĄDEK DZIENNY:

1) Zatwierdzenie sprawozdania rocznego Rady Nadzorczej, oraz zamknięcia rachunkowego i bilansu za rok 1921.
2) Sprawozdanie rewizorów rachunkowych i udzielenie absolutorjum.
3) Uchwała w przedmiocie użycia czystego zysku i dotacji funduszu rezerwowego.
4) Wybór 3-ch członków Rady Nadzorczej na okres 3-letni.
5) Wybór 3-ch rewizorów rachunkowych i 3-ch zastępców na rok 1922.
6) Ustanowienie rocznego wynagrodzenia dla członków Rady Nadzorczej i dla rewizorów rachunkowych.

Uprasza się P. T. Akcjonarjuszów zamierzających wziąć udział, ażeby w myśl § 19 statutu zdeponowali swoje akcje albo w kasie Spółki (ul. Fredry 9) albo w Ziemskim Banku Kredytowym lub też w Oddziałach tegoż Banku do dnia 11. kwietnia b. r.

Posiadanie 25 akcji daje prawo do 1 głosu na Zgromadzeniu.

Każdy akcjonarjusz może głosować i przez pełnomocnika, bez względu na to, czy ten pełnomocnik jest akcjonarjuszem Spółki, czy nie.

P. T. Akcjonarjusze, którzy przez deponowanie akcji wykażą swoje uprawnienie do głosowania, otrzymają imienne karty legitymacyjne z odnotowaną ilością złożonych przez nich akcji, oraz ilością służących im głosów.

Z legitymacji może korzystać nietylko akcjonarjusz, na którego imię została wydana, lecz zarówno i pełnomocnik, posiadający pełnomocnictwo piśmienne. 3188

Dołączenie do akcji arkuszy kuponowych nie jest obowiązujące. RADA NADZORCZA.

W Sądzie okręg. cywil. we Lwowie sprzedane zostaną pocztowe nadawcze itp. książki wyszkartowane. Ofiarowane ceny za 1 kg. podane być mają w wymienionym Sądzie przy ul. Rutowskiego l. 13 I. p. drzwi Nr. 24 ustnie lub pisemnie do dnia 10. kwietnia 1922.

OBWIESZCZENIE.

Niniejszem zapraszam P. T. członków Towarzystwa Kredytowego dla handlu i przemysłu w Tarnowie, na VII. powtórne nadzwyczajne Walne Zgromadzenie, dnia 30-go kwietnia 1922 o godz. 5-tej po południu, w sali Hotelu Soldingera, z następującym porządkiem dziennym odbyć się mające:

1) **Wniosek Rady nadzorczej i Zarządu na rozwiązanie i likwidację Towarzystwa.**
2) **Wnioski członków.** 3034

Tarnów, dnia 19. marca 1922.

Józef Heumann, prezes Rady nadzorczej.

Lwowskie Towarzystwo Akcyjne Browarów

OBWIESZCZENIE.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów Lwowskiego Towarzystwa akcyjnego browarów uchwaliło dnia 18. października 1921. r. powiększenie kapitału akcyjnego ze sumy Mkp. 16,000 000 na Mkp. 48.000.000, przekazując Radzie zawiadowczej oznaczenie kursu emisyjnego, określenie terminu, sposobu i szczegółowych warunków emisji nowych akcji.

Na podstawie tego upoważnienia tudzież zatwierdzającego reskryptu Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 4. marca 1922. Nr. Sp. 588/V. Monitor Polski Nr. 63. z 17. marca 1922 uchwaliła Rada zawiadowcza podwyższyć na razie kapitał akcyjny o Mkp. 24,000.000 do Mkp. 40.000.000 przez emisję 48.000 sztuk pełno wpłaconych akcji po Mkp 500 nominalnie na następujących warunkach:

1) Dotychczasowym akcjonarjuszom przysługuje prawo pierwszeństwa do nabycia nowych akcji w stosunku:

na 1 starą akcję 1 nową po kursie 5.000 Mkp. tel. quel. a oprócz tego
na 2 stare akcje 1 nową po kursie 12.000 Mkp.

2) Prawo poboru może być wykonane w Polskim Banku Przemysłowym we Lwowie lub w Warszawskim Banku Dyskontowym, Oddziale we Lwowie, za przedłożeniem starych akcji, które zostaną zaraz zwrócone po uwidocznieniu na nich wykonania prawa poboru.

3) Prawo poboru może być wykonane w terminie 6 tygodni od dnia ogłoszenia pod rygorem utraty tego prawa.

4) Przy zgłoszeniu i wykonaniu prawa poboru należy uiścić gotówką całą cenę kupna.

5) Nowe akcje uczestniczą w zyskach Towarzystwa począwszy od 1. października 1921. roku.

6) Nowe akcje wydane będą w swoim czasie po skonfekcjonowaniu za zwrotem potwierdzenia na uiszczoną wpłatę.

Lwów, dnia 28. marca 1922.

Rada Zawiadowcza
Lwowskiego Towarzystwa Akcyjnego Browarów.

942

Obwieszczenie.

P. T. Akcjonarjuszy Powszechnego Banku Kredytowego S. A. we Lwowie zawiadamiamy niniejszem, że

X. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

Akcjonarjuszy Powszechnego Banku Kredytowego S. A. we Lwowie odbędzie się dnia 10. kwietnia 1922 o godz. 5 popołudniu w sali posiedzeń tegoż Banku we Lwowie, ul. Jagiellońska 5 - 7 z następującym porządkiem dziennym:

1) **Sprawozdanie z czynności i przedłożenie bilansu za rok 1921.**
2) **Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.**
3) **Wnioski w sprawie rozdziału zysku z r. 1921.**
4) **Zatwierdzenie kooptacji członków Rady Zawiadowczej i wybory do tejże Rady.**
5) **Ustalenie wysokości znaczków obecności członków Rady Zawiadowczej.**
6) **Wybór Komisji Rewizyjnej na rok 1922 i wyznaczenie wynagrodzenia dla jej członków.**

P. T. Akcjonarjusze, którzy w powyższem Zgromadzeniu chcą wziąć udział, winni akcje swe I. i II. emisji bez arkuszy kuponowych złożyć najpóźniej do dnia 27. marca 1922 w kasie Powszechnego Banku Kredytowego we Lwowie ul. Jagiellońska 5-7, lub w jego Oddziałach w Krakowie, Rynek Główny 35 (Krzysztofory), względnie w Drohobyczu ul. Stryjska 6 lub wreszcie w kasie Laenderbanku we Wiedniu, I. Hohenstaufengasse 3, o ile zaś idzie o akcje dotąd niewydrukowane III. i IV. emisji zgłaszać swoje prawo głosowania w tych samych miejscach za pośrednictwem instytucyj, w których za akcje te są uznani. 3185

Rada Zawiadowcza:
Prezes Władysław Długosz.

Wydawca: SPÓŁKA WYDAWNICZA. Redaktor naczelny i odpowiedzialny: Stanisław Rossowski.
Z Drukarni Polskiej, pod zarz. J. Raczyńskiego, Lwów, Chorążczyzna 31.